

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΕΤΕΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΣ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθηναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑκατ. φρ. 10—'Εν τῇ ἔξω. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

ἡ φρικτωτέρα ψυχική νόσος, καταστρέφουσα τὰ άτομα ὅταν τὰ κυριεύη, ἐκυριεύσεν ἔθνος ὀλόκληρον, καὶ περιέργον! δὲν τὸ κατέστρεψεν ἀκόμη. Τὸ «δὲν τὸ κατέστρεψεν» δῖδου δὲν ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ «δὲν θὰ τὸ καταστρέψῃ». Ὅταν τὸ τελευταῖον τοῦτο τελεσθῇ, ἡ ἀδιαφορία μας θὰ εἶναι τόση ὥστε δὲν θὰ τὸ αἰσθανθῶμεν. Καὶ δυνάμεθα πάντοτε νὰ λέγωμεν: ἡ ἀδιαφορία δὲν καταστρέφει ἔθνη.

Τὴν στιγμήν αὐτὴν ἡ νόσος μας διατελεῖ εἰς τὸ κατακθύρον σημεῖον. Ἐάν καταμετρεῖτο καὶ αὕτη ὡς ὁ πυρετὸς διὰ τοῦ θερμομέτρου, θὰ παρελαμβάνομεν τοιοῦτο καὶ ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς βασιλικῆς μασχάλης θὰ κατηντῶμεν εἰς τὸν τελευταῖον ἐκλογέα τοῦ κ. Κατσανδρόφῃ ἢ τοῦ κ. Σταυροπούλου. Ἀλλὰ τίς ἀνάγκη καταμετρήσεων καὶ θερμομέτρων, ὅταν, ὡς νὰ ἦτο ἐκ τοῦ εἶδους τῶν ἐξανθηματικῶν, τὴν βλέπωμεν ἐπὶ τῶν προσώπων ἔλων ζωγραφισμένην.

- Ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ βασιλέως;
- Ὁχι ἀδελφέ!
- Ζεῦρετε ἀνθὰ διαλυθῇ ἡ ἔχι ἡ βουλὴ;
- Καὶ μήπως θαύγω βουλευτῆς ἢ ἔχω νὰ πουλήσω ψῆρους;
- Ὡς τόσο δὲν θὰ μᾶς δώσουν τὸ Κριτῆρι.
- Νὰ μὴ σώσουν νὰ τὸ δώσουν.
- Τί νὰ σοῦ πῶ, σκέπτομαι ξανασκέπτομαι, αὐτὴν τὴν αὐστριακὴν ἐπικυριαρχίαν δὲν τὴν χωνεύω.
- Ἐγὼ ἀκόμα στομάχι τι θὰ πῆ δὲν ξεύρω.
- Μὰ πῶς θὰ πληρωθοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ δάνεια καὶ τὰ ἐλλείμματα;
- Οὐ ἀδελφέ, τὸ ταμεῖον ἄς εἶναι καλὰ.

Τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ μικροῦ αὐτοῦ διαλόγου εἶναι φανταστικόν, τὸ δεύτερον εἶναι πραγματικόν, ὁ

Ἕλλην τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Κουουρίας, Ἕλλην τῆς Ὀλυμπίας ἢ τῆς Εὐρυτανίας.

Ἀδιάφοροι! Ἐθγενῆς, λεπτεπίλεπτος λέξις ὡς νὰ λέγετε βανίλια, δαντέλα, Βορδῶ ἢ κόρη τοῦ Ἀρσακείου. Προκειμένου περὶ ἀτόμων, μάλιστα, συμφωνοῦμεν ἀλλὰ περὶ ἔθνων, δὲν γνωρίζω βαναυτοτέραν, ἀχρειαστέραν λέξιν. Ἔθνος μωρῶν! τὸ παραδέχομαι οἱ Ἀβδηρῖται ἀπαθανατισθέντες ὑπὸ τοῦ Βιελιάνδου. Ἔθνος ἀλαζόνων! μάλιστα, οἱ Ἴσπανοὶ, ἀποθωθέντες καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱπποσύνης καὶ εἰς σκηνὰς κωμικῶν μελοδραμάτων ἔθνος διεφθαρμένων! τὸ ἀνέχομαι, οἱ Γάλλοι τῆς Δευτέρας Αὐτοκρατορίας, ἀτιμασθέντες εἰς τὸ Σεδάν, ἀναβαπτισθέντες ἐν τῇ δημοκρατίᾳ καὶ χωροθῆτες πρὸς τὰ ἔμπροσ. Ἔθνος βαρβάρων, τὸ ἐννοῶ, οἱ Τούρκοι, ἀπὸ φύσεως, ἀπὸ θρησκείας, ἀπὸ ἔξεως, μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, ἀνεπίδεκτοι πολιτισμοῦ. Ἀλλὰ ἔθνος ἀδιάφορων! μοὶ φαίνεται ἀνεξήγητον· διὰ νὰ εἶναι ἀδιάφοροι δὲν δύνανται νὰ ἀποτελῶσιν ἔθνος· καὶ διὰ ν' ἀποτελῶσιν ἔθνος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἀδιάφοροι. Θέλετε τὴν γνώμην μου σαφέστερον περὶ τούτου; Παραδέχομαι τὴν ἀδιαφορίαν εἰς τὰ ἔθνη ὡς καθαρὰν ἀτιμίαν. Τὴν συλλογίζομαι βαρυτέραν τῆς ἀδιαφορίας πατρὸς πρὸς τὰ τέκνα τοῦ τὰ ὅποια παινώσι, τῆς ἀδιαφορίας Ἰάνδρος ὅστις ἀνέλαβε νὰ προστατεύσῃ κέρην καὶ εἶτα τὴν ἐγκαταλιμπάνει εἰς τὸν βδέλυρόν ρίακα τῆς τύχης, πρὸς ἀδιαφορίαν γελιδόνος ἤτις μετὰ τὴν ἐπώασιν παραδίδοται εἰς νέους ἔρωτας ἀντὶ νὰ θρέψῃ τὰ νεοσσά τῆς. Δὲν ἔχουν ἀλλὰς λέξεσι δικαίωμα τὰ ἔθνη νὰ ἀδιαφορῶσιν· ἔχουν πλήρες δικαίωμα νὰ καταστρέψωσι, νὰ καταστρέφωσιν, νὰ κατακτῶσιν, νὰ κατακτῶσιν, νὰ διαρθείρωσι, νὰ διαρθείρωσιν ἀλλὰ δὲν ἔχουν δικαίωμα ν' ἀδιαφορῶσιν. Οἱ Γάλλοι ἐπὶ Ναπολέοντος Γ'. ἔτρεχον κατόπιν μιᾶς ἀρχῆς, τῆς ἀρχῆς τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, ἐδοῦλεον ἐν

αίσθημα, τὸ αἰσθημα ὅτι δικαιοματικῶς ὁ κόσμος ὄλος τοῖς ὀφείλει εὐλάβειαν. Καὶ ὅταν κατηνέχθη τὸ ράπισμα τῆς ρωμαλέας Γερμανίας, ἠσθάνθησαν τὸν πόνον ὡς εἰς καὶ μόνος ἄνθρωπος καὶ ὠρκίσθησαν νὰ ἐκδικηθῶσιν ἐργαζόμενοι πρὸς ἀναγέννησίν των.

Εἰς ἡμᾶς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἰσθήματος. Ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, οἱ τὴν νοσηρὰν αὐτὴν κατάστασιν δῆθεν πολεμοῦντες — μὴ μᾶς πιστεύετε — εὐρισκόμεθα ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς. Ἐχασαν αἱ λέξεις τὴν σημασίαν των, ἀπώλεσαν τὰ πράγματα τὰς ἐντυπώσεις των, κατέρρευσαν τῆς λογικῆς οἱ κανόνες καὶ εἶναι θαῦμα! πῶς εὐρισκόμεν ἀκόμα γλώσσαν δι' ἧς συνεννοούμεθα. Ἄλλ' εἶναι ψευδὲς αὐτὸ τὸ θαῦμα! Παρακολούθησατε μίαν ἐβδομάδα τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἀντιπολιτευσεως καὶ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως καὶ θέλετε πεισθῆ ὅτι εἶναι ἀδύνατος πᾶσα μεταξὺ τῶν δύο συνεννόησις, διότι τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὰ κινεζικὰ τῆς «Ἐρας» καὶ αὐτὴ τὴν ζουλοδικὴν τοῦ πρωθυπουργικοῦ φύλλου. Φαντασθῆτε ὅτι τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» δὲν παραδέχεται ὅτι ἐξημιώθη ἡ Ἑλλάς διὰ τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τῶν νέων συνόρων τῆς, ὅτι ὁ Κομμουνιστὸς παρέδωκε τὴν ἐντολήν τῆς Βουλῆς, ὅτι δικαστήρια χωρὶς νόμον συνεκροτήθησαν, ὅτι τὰ βελεντικὰ ἀπτονται διόλου τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος, ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς εἶναι πράξις ἀνόμημα, ὅτι αὐτὴ ὄλη ἡ ἀτάσθαλος τυχοδιωκτικὴ πολιτεία τοῦ Κομμουνιστοῦ ἀπὸ τῆς 31ης Μαρτίου καὶ ἐντεύθεν εἶναι τελεία ἀπάληψις τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Πόθεν ἀρύεται τὴν τόλμην αὐτὴν τὸ πρωθυπουργικὸν φύλλον, ὅπερ ἠπέλει χθὲς ἀκόμη νὰ φυλακίσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτευσεως μετὰ τοὺς φίλους του; Πόθεν ἀρύεται τὴν τόλμην τοῦ ὀλισθητοῦ ὁ εἰσερχόμενος εἰς ξένην οἰκίαν, ὁ δένων τὸν οἰκοδεσπότην καὶ διατάσσων ἔπειτα τοὺς ὑπηρετὰς αὐτὸς ὡς οἰκοδεσπότης! Νὰ μᾶς ἔδεναν τοῦλάχιστον, νὰ εἴχομεν τοῦτο ἀπολογία! Ὅχι, ἔχομεν τὸναντίον λελυμένα ὄλα τὰ νεῦρά μας καὶ ἐγενόμεθα λαὸς παραλύτων. Ἐν μέσῳ τοιοῦτου λαοῦ βασιλεύει ὁ ἀρχιπαράλυτος Κομμουνιστὸς. Καὶ εἶχε δίκαιον ἡ «Ἐφημερίς» νὰ τὸν ὀνομάζῃ δεῦτερον βασιλεῖα. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι αὐτὸς εἶναι καὶ πρῶτος καὶ δεῦτερος. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ ἀντιπολιτευθῶμεν τὸν κ. Τρικούπη. Περιοριζόμεθα ἀπλῶς νὰ θαυμάζωμεν τὴν ὑπομονὴν του πῶς ἐπιμένει ἀκόμη νὰ ἐλπίζῃ ἀνθρώπῳ λαοῦ καταπεπτωκότος καὶ τιμωρίαν κυβερνητῶν οἵτινες ἔδωκαν τὰ ἄγια τοῦ ἔθνους εἰς τοὺς κύνες—τούτέστιν εἰς ἐαυτοῦς.

Πέντε δίκαια ἐγχεῖνται, λέγει ἡ Γραφή, διὰ νὰ σωθῶσι τὰ Γόμορρα. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι καὶ εἰς νὰ εὐρεθῇ παρ' ἡμῶν δίκαιος, ἔχουσιν ἐλπίδα σωτηρίας τὰ

ἐλληνικὰ Γόμορρα. Ἄν ὁ εἰς αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Τρικούπης, εὐχαρίστως τασσόμεθα ὑπ' αὐτόν. Ἀρκεῖ νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ μελαγχολικὴ προφητεία τῆς μεγαλειτέρας οὐρανογραφικῆς καρδίας, τοῦ Βύρωνος, εἰπόντος: «Ἄλλαξε, Ἑλλάς, δεσπότης, ἡ τύχη σου ἔσται πάντοτε ἡ αὐτή. Αἱ ἡμέραι τῆς δόξης σου παρήλθον, ἀλλ' ὄχι καὶ οἱ χρόνοι τοῦ αἵσχους σου.»

KALIBAN.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Παρατηρήθη ὅτι ποτὲ δὲν ὑπῆρξεν ἐν Ἀθήναις μεγαλειτέρα πολιτικὴ ἡρεμία καὶ κοινωνικὴ ἡσυχία, ὅσον τὴν κατὰ τὴν ἀποδημίαν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πρέσβυν τινὰ νὰ συμπεράνῃ, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι αὐτοδιοικητοί. Καί, τῷ εἶπεν εἰς ὁμογενῆς, ἡ ἦταν τῶντι, ἂν ἔμενεν ἀφορολόγητοι.

Ἐρωτηθεὶς ὁ πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν ἐν Τρικάλαις πομπῶν ὑποδοχὴν, ἂν προτιμᾷ τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν, ἀπήντησε—προτιμᾷ τὸ ὑποκείμενόν μου ἀπὸ τὸ ἐπικνωφὸν μου.

Ὁ κ. Στέφανος Ξένος ἐτοιμάζεται νὰ κἀμῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Δημοσίου, διὰ πληρωμὴν τῆς μεσιτείας του εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς Θεσσαλίας, διότι ἂν καὶ δὲν ἔλαθεν ὁ Κομμουνιστὸς τὸν ταῦρον ἀπὸ τὰ κέρματα, εἰς τὸ πείσμα τοῦ Τρικούπη, ὁ ταῦρος ὅμως ἔσπασε τὰ κέρματά του καὶ ἀρῆκε τὴν Θεσσαλίαν. Ἡ ἀγωγή θὰ γείνη, ὅταν κερδίσῃ τὴν δίκην του μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Μεταλλευτικὴν ἐταιρίαν, πέρνων τὴν διὰ τοὺς σιδηρολίθους τῆς Σερπίου μεσιτείαν του. Ὁ Ξένος ἔχει δικαίωμα νὰ πᾶρῃ τὰ κέρματα.

Ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἐρας» κ. Τρικούπης ἀδημονῶν διότι δὲν ἔγινε πόλεμος διὰ τὴν Θεσσαλίαν, εὐρίσκει εὐλογον νὰ γείνη τοῦλάχιστον διὰ τὸ σύνορον Κριτῆρι, εἰδεμὴ θὰ κἀμῃ τὸν πόλεμον ἐν τῇ προσεχεῖ Βουλῇ.

Οἱ φυγόντες κατὰ τὴν τυφοειδῆ ἐπιδημίαν, ἐπιστρέφουσιν ἀπορῶντες, πῶς δὲν ἀπέθικον ὄλοι οἱ διαμείναντες καὶ μάλιστα ὁ ἔφορος τῶν νεκρῶν κ. Κλάδος, ὃν ἐκνεύθον εὐρωστότερον καὶ βοδινώτερον.

Οἱ μπεῖδες μωκαμεθανοὶ τῆς Θεσσαλίας προτίθενται νὰ μετακταθεύσωσιν εἰς τὰ τουρκικὰ χῶματα, ἀδικαφοροῦντες διὰ ἰσοπολιτεῖαν καὶ τιμὰς παρασῆμων καὶ πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀξιοματῶν τοῦ βασιλείου τῆς

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἔχομεν χειμῶνα· εἶδομεν εἰς τὰ ἀγκυλώρικα τῶν ἐδῶν ἐθρονισθέντες τοὺς θεομύς καστανοπῶλας. Τοὺς βλέπει καὶ κοιμῶντες νομίζει ὅτι χιονίζει. Ὅ,τι εἶναι αἱ χειλίδες διὰ τὴν ἀνοιξιν, εἶναι τὰ κάστανα διὰ τὸν χειμῶνα. Αὐτὸς ὁ μακαρὸς χειμῶν εἶνε βλέπετε τῆς πραγματικῆς σχολῆς· θέλει πράγματα, θέλει κάπτανα, γυναίκα, κονιά, χορὸν καὶ κλίην, ἀντι τῶν ποιήσεων, τῶν βεμβασμάτων, τοῦ θύμου καὶ τῶν χειλιδῶν τοῦ ἔξρου.

Κόκκινοι, κόκκινοι ὡς μῆλι, ἔπεσαν ἀπὸ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως εἰς τοὺς κάλπους τῶν ἀνέμων οἱ Μιθοὶ καὶ Διαλογοὶ τοῦ φίλου Δημητρίου Κημπούργλου. Ὁ γράψας τοὺς μύθους εἶναι ὁ στεφανωθεὶς ποιητὴς τῆς Φωνῆς τῆς καρδίας μου, τελείως εἰς τὸ εἶδος τῆς συλλογῆς, σχεδὸν μὲ ἀνεκρέοντιον μῆθι καὶ χάριν γαμμένης. Τὸ Κρεββάτι τῆς Κέρης τῆς συλλογῆς αὐτῆς δύναται νὰ τὸ φέρῃ πάντοτε μαζὺ τῆς παντὸς νέου καὶ νέας μνήμη. Εἶναι ἀξέχαστον ὡς ἡ Ἀδριαλοσσία τοῦ Μισοῦ. Ὁ ποιητὴς τῆς Φωνῆς ἀνευρίσκει ὄλος ἐν τοῖς Μιθοῖς καὶ τοῖς Διαλόγοις, τὸ ὅποιον σημαίνει ὅτι καὶ πάλιν ἂν τὸν βέλουν νὰ κοιμηθῇ σὲ Κοριτσιῶν κρεββάτι θὰ αἰσθανθῇ φραγὸν χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὰ συνήθως προκαλοῦντα αὐτὴν ἐντομίδια. Ὁ Βάτραχος του εἶναι ἀπαρμύλλον μελογραφικῆς τέχνης κατασκευασμὰ ἡ Χελώνη καὶ ὁ Ἀκανθόχοιρος ὑπομνηστικὸν τὸ γλυκὺ μῆθι τοῦ Ἀγγλοῦ Σούριτ. Καὶ ἡ Γραφὴ μετὰ τὸ καλλίμειναι τὸ γνωστὸν ἀριστουργηματικὸν τοῦ κ. Κημπούργλου, τὸ ὅποιον ἐγεθῆσαν ὡς τὸ εὐχυνώτερον γλυκὺν τοῦ Σόλωνος μετροὶ καὶ μεγάλοι ἄμα τῆς προῆς δημοσιεύσεως του ἐν τῇ Διαπλάσει, ἂν δὲν ἀπατιόμειναι. Τὰ ἄλλα δὲν συγκαταλέγονται μετὰ αὐτὰ, οὐχ ἦτοιν ἐφ' ὄλιον ἐπαυθεὶ χάρις καὶ γνήσιον νόμισμα ποιητικῆς εὐθυμίας. Τὸ βιβλιαρίδιον τιμᾶται δραχμὰς καὶ πωλεῖται ἐν τῇ τυπογραφείῳ τῆς Ἐνώσεως.

Οἱ δικακεκριμένοι καλλιτέχναι τῆς ἐλληνικῆς φωτογραφίας ἈΣΕΛΦΟΙ ΡΩΜΑΙΖΑΙ ἀνέλαθον νὰ προμνησθῶσιν, καθὰ ἀναγγέλλουσιν κατωτέρω, ἐκ τοῦ πρώτου ἐργασταρίου τῆς Βιέννης, εἰδικῶς δι' ἂν μόνον εἶδος κλειδοκουμμάλων, τὰ τελειότερα δι' ὄλης τῆς Εὐρώπης· κλειδοκουμμάλων μετὰ ὄρα. Πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα μουσικοδιδασκάλων οἵτινες ἐπικίχον εἰς τοιοῦτο κλειδοκουμμάλον, ὅπερ πάντες δύνανται νὰ ἰδωσιν ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἀδελφῶν Ρωμαιοῦ, ἐξεπλήγησαν ἐκ τῆς ἀπαραμίλλου τῶν τῶν γλυκῆς κήτητος, τῆς τελειότητος, περὶ τὴν κατασκευὴν καὶ τῆς στιλοδοῦσης ἐξωπερικῆς πολυτελείας. Ἄλλοι δὲ τῆς φάνταζετκι ὅτι ἐκεῖ πρὸς ἔστησαν φωλεῖν αἱ ἀχρῶνες. Οἱ κύριοι

Bull.

Ἑλλάδος. Ὁρα τοὺς καλῆς, λέγομεν, καὶ ἂν ἀπέλθωσιν εἰς Ἀραβίαν, ὄρα τοὺς καλητέρας. Ἡ Θεσσαλία ἔχει ἀνάγκην ἐργαζῶν καὶ οὐχὶ μπεῖδων.

Τὸ Δημαρχικὸν Συμβούλιον, προτάσει τοῦ πρώην συμβούλου κ. Κ. Σταυροπούλου, ἐψηφίσατο νὰ στεγάσῃ τὸ ἐν τῇ Πλατείᾳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐρείπιον θεάτρου, εἰς χρῆσιν φρενοκομείου, διὰ τοὺς πικρῶντες εἰς χροῶν γαργα καὶ μετοχὰς Ἀκυρίου.

Ὁ κ. Α. Παράσχος, θέλων νὰ διχφύσῃ τὴν κατὰ τοῦ ἀριθμοῦ 13 πρόληψιν τοῦ κόσμου, ὤρισεν τμήμα τῶν ἐκδοθέντων ποιημάτων του δρ. 13, 1|2.

Ἡ «Ἐφημερίς», ἔδωκεν ἐκτενῆ κατάλογον τῶν γεννητομένων ἐφέτος ἐθνικῶν ἔργων καὶ μεγάλων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀλλ' ἐλησμόνησεν, ὅτι ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Πρωτῆς ἀστρολογίας» ἤρην, ὅτι κατὰ τὴν 3|15 Νοεμβρίου προσεχοῦς καὶ ἡ Ἑλλάς θὰ συμμεθεῖ τῆς τοῦ κόσμου «πανηγύρεως τῶν πανηγύρεων», ὅτε τὰ πάντα θὰ γυρίσιν ἀνάποδα, κακιστερομένου τοῦ πλανήτου μας.

Μολοντί ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ὁ κατὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ ἰδὼν τὴν ἐκτάκτως γενομένην ἐκλειψὴν ἡλίου ἐν Ἀθήναις καὶ εἰπὼν «Ἡ Θεὸς πάσχει, ἡ τὸ πᾶν ἀπόλλυται», ὡς ἐκ τούτου δὲ πρῶτος πιστεύσει εἰς Χριστὸν, ὅτε ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐκήρυξεν ἐπὶ τῆς Πνικῆς τὸν ἄγνωστον θεόν, ὡς ὄντα αὐτὸν τὸν Χριστὸν, ὁ ἅγιος, λέγομεν, οὗτος, μολοντί Ἀθηναῖος, δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὀρθοδόξους τὴν ἰδέαν νὰ ἐγείρωσιν εἰς ὄνομα του ναόν, ἐνθ' οἱ ἐν Ἀθήναις παρόικοι σχισματικοὶ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας, τὸν πρῶτον ναὸν ἤγειρον ἐν τῇ λαμπροτέρῃ θέσει τῆς πόλεως, ἐκάλασαν μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Διονυσίου.

Οἱ κῆνες τῶν Ἀθηνῶν διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὰς φιλοκτηνικὰς ἐταιρίας τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἀγγλίας, διὰ τὴν ἀνθρωπίνην σκληρότητα τοῦ δημίου καὶ τοῦ δημάρχου τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὸν μὲν ὅτι συλλαμβάνων αὐτοὺς, πρῶτον ὑδροβοῖται, τοὺς γδέρνει ζωντανούς, διὰ δὲ τὸν δῆμαρχον, διότι ὄχι μόνον ἀφίνει νὰ γίνηται τὸ φρικτὸν τοῦτο ἔργον, ἀλλ' ἀκόμη ὅτι τοὺς ἀφίνει ἀτάφους καὶ διαδίδουσι τὰ φονικὰ ἀέρια των εἰς τοὺς στομάχους τῶν κκοίκων, οἵτινες χορταίνοντες πάσχουσιν ἐκ κοιλιακοῦ τύρου.

Ρωμαϊδὶ εἶναι οἱ μόνοι ἐν Ἀθήναις παραγγελιοδόχοι τοῦ ἐργασταίου τοῦ Οὐγγρου Belehradek καὶ συνεδλήθησαν μετ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ προμηθεύωσιν τὰ κλειδοκῶμα εἰς τιμὰς ὀλίγον παραλλασσοῦσας τῶν ἐν Βιέννῃ ἕνεκα τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως. Πιστεύομεν ὅτι αἱ οἰκογένειαι θέλουσι σπεύσει νὰ κίμωσι τὰς παραγγελίαις των, ἀφοῦ ἐν Ἀθήναις κλητηνότημεν τὰς πληκτικὰς χειμερινὰς νύκτας ἕκαστος νὰ ἔχη ἐν τῇ κλιούτῃ του καὶ τὸ θεάτρον καὶ τὴν μουσικὴν συμφωνίαν καὶ ὅλας τὰς ἄλλας αἰσθητικὰς ἡδονὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων. Ἄς ἔχωμεν τοῦλάχιστον ἀηδονόστομα κλειδοκῶμα εἰς ἀντὶ ἀκουστικῶν ξεγδαρτηρίων.

ΥΠΟΣΤΡΗΪΑΤΕ ΤΟΝ ΛΕΚΑΤΣΑΝ

Ἐπιβάλλομεν τῷ κυρίῳ Συγγρῶ τὰ ἑξῆς:

Πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἀναστήσῃ τὴν ἐλληρικὴν σκηνὴν διὰ πρακτικωτάτων μέτρων: οἰκοδομῆς εἰδικοῦ ἐπὶ τούτῳ θεάτρον καὶ μορφώσεως Ἑλλήνων ἡθοποιῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς Σχολαῖς τῆς ἀπαγγελίας. Ἀμρότερον ἀπαιτοῦσι πολλὴν κηρόν, ἰδίως δὲ τὸ δευτέρον· ἀλλ' ἀμρότερον, ἐπακλαμβάνομεν, εἰσι τὰ κατ' εὐθεῖαν ἄγοντα πρὸς τὴν γέννησιν—διότι πρόκειται περὶ γεννήσεως—ἰθικῶ θεάτρον.

Ἴδου ὅμως ἀπρόοπτος εὐκαιρία, ἣτις, ἐὰν δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν δευτέραν ἀνάγκην, τὴν ἐπιταχύνει ὅμως πολὺ, ἐὰν θελήσωμεν νὰ τὴν ἐπαρρηθώμεν. Ἑλλήνων ἡθοποιῶν δικηκερμένους, πρωτεύων ἴσως μεταξὺ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν ἡθοποιῶν ὅλης τῆς Ἑσπερίας καὶ βελτικῶς ἐντὸς ὀλίγου κατακλυθέντων θέσιν μεταξὺ τῆς πρώτης τάξεως, ὁ κ. ΛΕΚΑΤΣΑΣ, ἐγκατέλειψε τὴν Ἀγγλίαν, τὸ στάδιόν του καὶ τὴν προαγωγὴν του, καὶ ἐνθυμήθη μετὰ εἰσοσκατῆ ἀπουσίαν τὴν Ἑλλάδα του, ὅπως μεταδώσῃ ἐν τῷ ἀνυπόκρηκτῳ αὐτοῦ θεάτρῳ τὸ μέγα ὑποκριτικὸν αὐτοῦ τάλαντον.

Ὁ κ. ΛΕΚΑΤΣΑΣ, ἀδελφεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ, ἦτο ἀδύνατον νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν τῆς πλκτικῆς ζύμης ἡθοποιῶν μας. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ καταρτίσῃ θίξσον ἰδικὸν του ἐκ νέων, ὅστινες τὸ πρῶτον γυμνάζονται τὴν σκηνικὴν καὶ προτίθεται διὰ τῆς ἀγγλικῆς ἐπιμονῆς του νὰ διδάξῃ αὐτοὺς, καταργῶν ὅλην τὴν μέχρι τοῦδε ἑλληνικὴν τοῦ ὑποκρίνεσθαι παράδοσιν καὶ εἰσάγων τέχνην, κανόνες, ἀρμονίαν, ἀγωγὴν, ἐμπνευσιν. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ παραστῶμεν μάρτυρες ἐθνικῆς θεατρικῆς ἀνοίξεως, ἣτις ἀντὶ βόδων καὶ κορυδαλῶν θὰ παραστήσῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας νέους ὑποκριτὰς, νέας ὑποκριτρίδας, νέαν ἀπαγγελίαν, νέαν ὑπόκρισιν, νέαν ἐπὶ τέλους θεατρικὴν μαχησίαν· ἀλλ' ὅπως κατορθωθῇ τὸ θαῦμα τοῦτο, ὅπερ δὲν εἶναι μόνον ἔργον τέχνης καὶ διδασκαλικῆς ὑπὸ δικηκερμένον καλλιτέχνην, ἀπαιτεῖται συγχρόνως καὶ ἄλλη ἐργασίαι ἀπαιτοῦνται δαπάναις, κεφάλαια, ἐνθάρρυνσις,

μισθοδοσίαι κτλ. Ἐὰν ἀρήσωμεν λοιπὸν μόνον τὸν κ. Λεκατσᾶν ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον, εἶναι ἀληθές ὅτι δὲν θὰ τρομάζωμεν τὴν ὡς τὸν ἀγγλικὸν εἰδηρον ἐπιμονὴν του, ἀλλὰ βέβαια θὰ τὸν συντρέψωμεν ὑπὸ τοιοῦτον κολαστὸν ἐργασίαις, οἷς ἐστὶ τὸ μόρφωσι ἐπὶ νέων βλάσεων θεατρικῶν θίξσον ἀνευ οὐδενὸς μέσου. Ὁ ἀναγκάζομεν τὸν κ. Λεκατσᾶν ἐλθόντα εἰς Ἀθήνας μετὰ δοκιμωτάτων ἐν Ἀγγλίᾳ θεατρικῶν βίον, εὐρωστον σώματικῶς καὶ πνευματικῶς, νὰ ἐπανεέλθῃ συντετριμμένος ὡς πρὸς τὰς ὑλικὰς δυνάμεις καὶ ἀπογοητισμένος ἐν τῷ ἠθικῶ του.

Δὲν προτεινομεν εἰς τὸν κ. Συγγρῶν νὰ δαπανήσῃ ὅ,τι ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ πρὸς ἀποστολὴν δώδεκα ὑποτρόφων εἰς Εὐρώπην, ἀλλὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν τελομένην ὑπὸ τῷ σφ. ἔξοχῳ διδασκάλῳ ἀπόπειραν θεατρικῆς ἀναγεννήσεως διὰ τοῦ δεκάτου τῆς ὅλης δαπάνης, ἢν ὁ ἀφιέρου πρὸς τὸν σκοπὸν του. Ἀκόμη καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ ἢ ἐπιχειρήσει, ἢ ἐνθάρρυνσις τοῦ κ. Συγγρῶ θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν μὴ ἀπογοήτευσιν ἐνός· Ἑλληνοσ καλλιτέχνη, ὅστις θὰ δύναιτο νὰ λέγῃ ἐν τῷ μεγάλῳ πόθῳ ὅπως δώσῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὴν θεατρικὴν ἀναγέννησιν εὐρε συνεργάτην του φιλόκλον συμπολίτην.

Μόλις ἀπομνημονεύοντες ἐν τῇ μνήμῃ τὰ πατριωτικὰ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν μας, ἐλησημονήσαμεν ὅτι ἐν τῷ «Γηλογράμῳ» περὶ δικηκερῆς τῶν Κρητικῶν γράφων εἶναι οὐχὶ ὁ πατὴρ Ῥοντήρης, ἀλλ' ὁ υἱὸς Ῥοντήρης. Ἀπὸ υἱοῦ βελτικῶς εἰς πατέρη il n'y a qu'un pas.

Ῥίπτομεν κατὰ προσώπων τῶν κυρίων Δαμκλᾶ καὶ Τσογγρα, ὡς στραγγῆλι οἱ μνηστῆραι κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ διδασκάλου των, τὴν φοβερὰν ἀγγελίαν, φοβερωτέραν τῆς κατὰ Νοέμβριον κητιστροῦ τῆς πλανήτου ἡμῶν, ὅτι μετακράζονται καὶ παρ' ἡμῶν ὁ βελτικὸς τῶν δημοτικωτέρων ὑλιστῶν, τῶν πολεμηθέντων τὴν περὶ προσωπικοῦ θεοῦ γνώμην. Ἐκ τῆς μικρῆς σειρᾶς τῶν δημοτικωτάτων καὶ ὡς μυθιστορήματα κατ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ῥορωμένων ὑλιστικῶν συγγραμμάτων του, μετακράζονται τὸ θεμελιωδέστερον ὅλων, τὸ ὄνομαζόμενον: Ὑλὴ καὶ δύναις. Μετακρητικῆς εἶναι ὁ διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς τῶν Πηρσιῶν κ. Α. Π. Φαρμακόπουλος. Ἀφορισάτε τον!

Ἐπιτακῶσαι δαρκμκὶ ἔπρεπε νὰ πληρωθῶσιν διὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν εἰς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ θεατρικῶν εἶθαι νοσηλεύεται ὁ ἀτυχῆς Νικο. Ιαθης. Καὶ περὶ τοιοῦτου ποσοῦ ἐγένετο ἡ πρὸς τὴν Πρωτκτικῶν τοῦ Πανεπιστημίου αἴτησις τῆς μητρὸς του. Ἀλλ' ἐδέησεν ἢ φιλοτιμωτάτη Σύγκλητος νὰ παραιτήσῃ τὸ ποσὸν καὶ νὰ

κόψῃ τὰς δικηκερῆς, διὰ νὰ μὴν ἐξασφαλισθῇ αὐτὸ τριμηνος ἡσυχία εἰς τὸν δυστυχουμέντῳ Κηθαρτην!

Εἰς τὸ προσεχὲς μακρὰ Ἐπικαλυπτήρια τοῦ Βύρωνος ἐκ Μεσολογγίου

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Δὲν θὰ εἶχομεν ἀφορμὴν ὀμιλίας ἐν εἰλεπεν ἢ ὑπὸ τὸν ἔνκατρον οὐρανὸν ἐπὶ τῆς κλίμακος καὶ ἀνω τῶν ἀποπάτων ὀμηρικῆς μονομαχίας δύο Ἑλλήνων, τῶν κκ. Ἄλ. Στριτόμπολκ καὶ Ἄν. Γαλκνοπούλου, τῆς ἀστυνόμου. Τὸν παρεφύλακτε, λέγουσιν οἱ μέν, συννητήθησαν τυχαίως, λέγουσιν ἄλλοι, εἶχε δίκαιον, τὸν ὕδρισε, τὸν ἐραδιοῦργησε, καὶ δὲν εἶν' ἔτσι κτλ. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἐθρυσθη μία ἀστυνομικὴ κεφαλὴ καὶ μία πολιτικὴ βέλκος, ἐσχίσθη μία φουστκινέλλα, ἐκόπη μία ἄλυσσις καὶ ἐλερώθη τὸ ἔδαφος τῆς κλίμακος δι' ὀλίγου ἀστυνομικοῦ αἵματος. Ἡ δικηκερῆς θὰ μὲς εἶπῃ τίς πταίει, διότι τὸ ἀστυνομ. δελτίον μεροληπτεῖ λέγον ὅτι ἦσαν μετὰ τοῦ πρώτου καὶ δύο ἰταλοενδεδυμένοι ἔτοιμοι πρὸς ἐπικουρίαν. Αἱ εἰρωνεῖται ποτὲ δὲν λείπουν καὶ ἠκούσκαμεν:— Δὲν τὸν πῆγαικιν κηλλίτερη ἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἀφοῦ ἔχουν γράψαι εἰς τὴν εἴσοδον «ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ» μπορεῖ νὰ χῆ καὶ βέλκισμο.

Ἐχάσαμε τὸν μπουσουλὰ με τοὺς γείτονας Μεσολογγίτικας, οἱ ὅποιοι θὰ τὸ πᾶθον ἐὰν τὸ παιδί τοῦ μύθου με τὸν λύκο. Μὲ προσεκέλευσεν νὰ τοὺς τιμήσωμεν διὰ τῆς παρουσίας μας τὸν Σεπτέμβριον καὶ ὅσοι πῆγαν γύρισαν ἀπρακτοί, ἔπειτα εἶπεν νὰ τοὺς συγχωροῦμε γιὰ τὴν δὲν εἶν' ἔτοιμοι καὶ νὰ κοπιάζωμε κηλὸν Ἀπρίλι, τῶρα πάλι τοὺς ἐκάπνισεν νὰ ξεσκεπάσουν τὸν Βύρωνα εἰς τὰς 24 Ὀκτωβρίου, ποῖος νὰ τοὺς πιστεύσῃ τῶρα καὶ νὰ πᾶρ; Κατὰ τοὺς λέν ψυρόμυκλους. Τῶρα μὲς ἐγεινεν παστρικά, ἐνὸς τῶσους χρόνους εἶχον κηνὸν ὑγιεινῆς τὸ εἶθαι ρητὸν τοῦ παχυτάτου δημάρχου των πρὸς τοὺς ἐπεμβάζοντα εἰς τὸ περὶ κηθριότητος ἢ μᾶλλον ἀκαθαρσίας τῆς πόλεως ζήτημα. «Ἐγὼ δὲν βλέπω τί παθαίνουν τὰ γουρούνια μετ' ἰς τὸ βουρκο.» Τί λέγει ὁ Κωχτῆς; ἐβωβᾶθη ἢ εὐρίσκαται μετὰξὺ φθορᾶς καὶ ἀκαθαρσίας;

Ἀπορίαις ἄξιον πῶς διέφυγε τῶν Ν. Ἰδεῶν τοῦ Αἰῶνος καὶ τοῦ Ῥαμπαγᾶ ἢ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μετὰ βελτικῶς ἀνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς. Ἡ μήπως ἢ πέραν τῆς γερῆρας τῆς Ἀρτικῆς χώρας, ἐρ' ἦς κηρετάχθησαν οἱ δύο τουρκικοὶ λόγοι κτλ. εἶναι Ἑλληνική; Ἐπῆρθε λοιπὸν ὦρα, κατ' ἢν ἔμεινε χωρὶς τὰ ψεύματα τὸ κῆτος Ἀκέρζλον.

Τελκίτωρε Κολόμβε! Ὡσεὶ δὲν ἦσαν ἀρκετὰ, ὅσα ὕπεστης πρὸ τῆς ἀνακκλύσεως τοῦ Νέου Κόσμου, ὥσει δὲν ἦραυον αἱ πικίριαι, αἱ ἐδοκίμασας μετὰ τὴν ἀνακκλύσιν του, ὥσει ἦτο μικρὰ ἀχρηστικὴ ἢ εἰς λήθην παραδόσις τοῦ ὄνοματός σου παραγκωνισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀμερικού, ἀνοιξε καὶ πάλιν τὰ θεῖά σου χεῖρα καὶ πτε καὶ τὸ ἦθῃ προσπερμένον σοι ποτήριον, ὅπερ βελτικῶς δὲν θὰ ἦναι τὸ τελευταῖον, ἐν ὃ κόσμος δὲν κηταστραφῇ τῇ 5 Νοεμβρίου.

Ἡ Ἀξίγησ ἀποκαλύπτει ὅτι ἢ ἀνακκλύσις τῆς Ἀμερικῆς προσφητεῦθη ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἡσαίου τῆδε λέγοντος: «Τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα; Ἐθνος ἀνέλπιστον καὶ κηταπεπλημένον· νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς. Πᾶντες ὡς χώρα κητοικουμένη κητοικηθήσεται· ἢ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ἔρου; ἀρῆθ, ὡς σκῆπτρο; φωνὴ ἀκουστῶν ἔσται.» Πονηρὲ λοιπὸν καὶ πλάνε Κολόμβε, εἶδες τὴν προφητεῖαν, τὴν ἐκρυσσε, ἔσχισας ἴσως τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς γραφῆς, ὡδηγήθης ὑπ' αὐτῆς; καὶ μὲς ἔφερες εἰς φῶς κόσμον ὀφειλόμενον εἰς δάνειον πνεῦμα, τὸ μέγα πνεῦμα τοῦ Ἡσαίου. Κρημα ὅτι ὁ Ἀμερικὸς ἔχει ριζώσαι βελτικῶς εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν ἀναβηπτίσωμεν Ἡσαίαν.

Δὲν θὰ ἐμακρηγοροῦμεν τόσον ἐὰν ἢ ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως ἐκπληξῆς μὲς ἄρνευ νὰ ἀναγνώσωμεν ὅλην τὴν Σλῆγουσκιν οὐτως: «ἀλλὰ αἱ πτέρυγες τῶν πλοίων δὲν κητηρήθησαν ἔτι, διότι δὲν ἐβρῆκεν ἢ ἐποχὴ κηθ' ἢν θὰ βασιλεύσῃ ὁ Χριστὸς; καὶ θὰ κηταρηθῶσι τὰ ὅπλα διὰ τῆς γενικῆς εἰρήνης!!!»

Μεταξὺ ἀπολυθέντων.

— Ἐσὺ 23 ἐτῶν πῶς ἀπολύθηκας.

— Εἶμαι μονογενής.

— Ποῶν εἶχατε διοικητῆ.

— Τὸν Γ.

— Τὸν Γ; Δὲν τὸ πιστεύω νὰ πῆρας ἄρσει, γιὰ τὴ ἐγὼ ἄκουσκ με τ' αὐτῆ μου ἀπὸ τὸν ἐπιλογίαν Ψ. πῶς ὁ διοικητῆς σας δὲν σε; δίνει ἄρσει σε κηνέαν, ἐν δὲν πᾶρ 30 χρόνων τὸ λιγώτερο.

Κίνησις πληθυσμοῦ.

Ἀναχώρησεν: ἢ ὀρκία νηπιχωγῶς διὰ τὴν πατρίδα τῆς. Τί κρημα!

Ἡ Μελανή εἰς τοῦ οἴκου Θ. Μὲ γιὰ τὴ;

Ὁ κ. Ἀλέξ. Στκμητόπουλος διὰ τὰς κηλαιάς. Ὄρα κηλή.

Ἀρίκοντο οἱ κκ. Χ. Μυρτίλλος· κηλῶς ὤρσει!

Κρητικὸς. Μῆν τὸν εἶδατε;

ΑΓΓΕΛΙΑ

Οι εγγραφόμενοι τὸν Ὀκτώβριον νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι δωρεάν τὸ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τρέχ. ἔ., τῆς ἐτησίας αὐτῶν συνδρομῆς λογιζομένης μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Τὸ πρωτεῦον σιγαρόχαρτον εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτεύουσας διὰ τὴν λεπτότητα, τὴν ἄξίαν καὶ τὴν καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς κατασκευῆς του εἶναι τὸ σιγαρόχαρτον τοῦ JEAN BARDOU, τὸ ἐπιλεγόμενον

ZOB

Ἐπὶ αὐτοῦ συνηγοροῦσι 19 μετάλλ. ἀξίας καὶ 3 χρυσᾶ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ἔπου πωλεῖται τὸ ἀληθινὸν ZOB εἶναι τὸ ἐν τῇ δόφ᾽ Ἑρμοῦ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΙ

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΙ ΟΙΝΟΙ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΛΕΥΚΟΙ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Ἀπαντα τὰ εἶδη τῆς γερμανικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίκας ἔκτυπονται ἐπισημαστικῶς διὰ τελειότητος μηχανῆς ὡς καὶ χαλκογραφημένα.

Χαράσσονται παντὸς εἶδους σφραγίδες, ὡς καὶ ἐπισημαστικῶς ἐπιστολῶν ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

Μόνη ἀποθήκη τῶν καταστήτων ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου καταστήματος Edler und Krische τοῦ Ἀνοθέρου.

Μόνη ἀποθήκη διὰ χονδρικὰς πωλήσεις τοῦ ἀληθοῦς σιγαρόχαρτου JOB τοῦ οἴκου Jean Bardou τῆς Γαλλίας.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. ΚΟΝΤΕ

Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου κατὰ τὴν γωνίαν τῆς Χρυσόσπη-
Λαωτίσεως.

Εἰδοποιεῖται ἡ πολυάριθμος πελατεία τοῦ πασιγνώ-
στου αὐτοῦ Καταστήματος, ὅτι ὅλα τὰ εἶδη γαλλικοῦ
ἄρτου κατασκευάζονται ἀρίστης ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς
μετρίκας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

εἰς τὴν Μεγάλην Ἀγορὰν, ἀπέναντι τοῦ ἐπωροπωλείου τῆς
Μεγάλης Περικύβης. Διευθυντῆς τοῦ ὑποκαταστήματος δ κ.

ΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΗΛΑΘΟΥΔΟΣ [2]12]

ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ, ΑΡ. 243.

ΛΑΜΠΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Ἐξ ὅλων τῶν ἐργαστησίων τῆς Αὐστρίας, τῆς Βοημίας
καὶ τῆς Γαλλίας ἐκδόμωσαν ἐρέτος καὶ τῆς πλέον καλλικ-
τήτου ἐκλογῆς

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΛΑΜΠΩΝ,

χρυσαστᾶς, τοῦ τοίχου, τῶν σαλοῦρων, ἐπιτραπέζιους,

ΑΚΟΜΗ

Λάμπας Περπαδοῦρ, μινωαλιθόβλους πολυφωτίζουσι καὶ π.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΡΩΜΑΪΔΑΙ

89 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 89

παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Συναγώματος.

Ἀναλαμβάνετε τὴν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσω-
πεῖν τοῦ ἐν Βιέννῃ περισημοῦ ἐργαστησίου

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ

Pianoforta. Bølehrådek,

φέρουσα εἰς γνώσιν καὶ συνιστῶμεν τοῖς ἐπιθυμοῦσι τὴν
ἀπόκτησιν τοιούτων, ὅπως προσέλθωσιν ἐν τῷ Κατα-
στήματι ἡμῶν, ἐν ᾧ δύναται νὰ ἴδωσι Κλειδοκύμβαλα
πρωτοφανῆ, τελειοτάτου συστήματος, ἀπαρμιλλοῦ φι-
λοκαλίως καὶ πολυτελεῖας καὶ ἰδιαζούσης φωνητικῆς
γλυκύτητος καὶ τόνου.

Ἀπέναντι τῆς τελειότητος τῶν κλειδοκυμβάλων, τὰ
ὅποια θέλομεν προμηθεύει, ἀί τιμὰι αὐτῶν σχετικῶς εἶ-
ναι λίαν συμφέρουσαι.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ